

175-JARIG JUBILEUMFEEST

- Vandaag worden de Malenshoffeesten in boerderij Céron aan de Pastoor Rutenstraat om 20.00 uur geopend met optredens van Tonka en Anderkover.
- Zaterdag staan op het podium: diskjockeys Gerard Ekdorn en Michiel Veenstra en de rockband Uplift.
- Zondag is er een receptie van de harmonie. Daarna is er een reünie en treedt blaaskapel Marlenticka op.
- Zondag 4 juli geeft harmonie Sint Cecilia een concert in operastijl in Parkstad Theater in Heerlen.

De jubilarissen van Sint Cecilia:

Erelid Wiel Vincken is 70 jaar lid; Jan Maas (vaandel) en Elly Bessems-Ploemen (klarinet) 50 jaar; bassist Johan Vluggen en Hub Loomans (vaandel en slagwerk) 40 jaar. Madeleine Rompen-Kikken zit 25 jaar in het erebestuur. Het 12,5 jarig jubileum viert: Esther Kockelkoren (dwarsfluit), Rimada Bertrand (hobo), Sandy Kikken (dwarsfluit en piccolo), Sabine Nievelstein (es- en besklarinet), Mandy Kikken (kleine trom, bongo en xylofoon) en Patrick Frijs (trompet).

Liefde voor muziek

Wiel Kikken (74) speelt baritone sax bij de harmonie Sint Cecilia in Mechelen. „Zolang ik adem heb, blijf ik muziek maken.”

door Monique Evers

Sabine Nievelstein (21) speelt klarinet bij harmonie Sint Caecilia. „Jongeren vinden een harmonie vaak saai, maar dat is helemaal niet zo.”

door Stefan Gybels

Wiel Kikken speelt het liefst klassieke stukken.

„Als elfjarig jongetje was het eigenlijk vanzelfsprekend dat ik bij de harmonie ging. Mijn vader was secretaris, mijn broers Sjaak en Sjeff zaten er bij en later kwamen Alfons en Rig er ook spelen. Tegenwoordig speel ik baritone sax, maar ik ben begonnen met de klarinet, dat hadden ze nodig in die tijd. Ik heb ook nog trombone gespeeld en de pauken geslagen. Maar nu speel ik toch al weer een jaar of veertig sax. Ik vond de harmonie altijd al prachtig. Zodra ze uittrok, liep ik langs de kant mee. Doe ik trouwens nog steeds. In mijn eigen tempo, dat wel, want eigenlijk speel ik niet meer mee als de harmonie moet lopen. Dat gaat niet meer. Maar staand spelen gaat nog hartstikke goed. Zolang ik adem heb blijf ik spelen. Of het moet zijn dat anderen zich aan mijn spel beginnen te ergeren. Twee tot drie keer in de week speel

ik op de sax. Nee, niet hier, deze seniorenwoningen zijn te gehorig. Ik oefen bij mijn zoon, die woont in ons oude huis. Daar kan ik lekker mijn gang gaan. Ik speel trouwens niet alleen bij de harmonie van Mechelen, ik speel ook nog in Gemmenich. Dat is gewoon heel leuk. Concoursen zeggen me niet zo veel. Ik geef liever concerten, zoals laatst dat rock-concert in de Obelisk in Vaals. Binnenkort spelen we in het theater in Heerlen. Met John Bröcheler en Anja Vincken. En nog drie koren. Dat vind ik prachtig. We spelen onder andere *Werkstaking der Muzikanten*. Dan lopen alle muzikanten een voor een weg. Ach, je moet het zien, het is echt heel leuk. Het liefst speel ik klassieke stukken, hoewel moderne muziek me soms ook wel aanspreekt. Af en toe ga ik naar concerten, van de marinierskapel bijvoorbeeld. En als zondag blaaskapel Marlenticka hier in Me-

chelen speelt dan blijf ik luisteren tot de laatste nootjes. Dat de harmonie nu 175 jaar bestaat is heel bijzonder. Ik geloof dat alleen de harmonie van Mheer ouder is. En het gaat goed met Sint Cecilia. We hebben nu genoeg leden, ja ook jongeren. Die vinden het kennelijk nog altijd leuk om bij de harmonie te komen spelen. Misschien wel omdat de kinderen hier op de basisschool al de liefde voor muziek wordt bijgebracht. We hebben nu ook een jeugdorkest. Nou dat was in mijn tijd echt niet hoor. Als wij de toonladder konden spelen, mochten we bij de harmonie. Ach ja, andere tijd hè. Een bloeiende harmonie is heel belangrijk in een dorp. Die hoort er gewoon bij. Wij zijn er bij tijdens de processie, communiefeesten, als een vereniging jubileert, met carnaval en op 50-jarige bruiloften. Je moet er toch niet aan denken dat er geen harmonie meer in het dorp is.”

Sabine Nievelstein wil nog bij de harmonie blijven.

foto's Peter Schols

„Mijn moeder wilde mij toen ik een jaar of zes was absoluut aan een hobby helpen. We zijn gaan kijken bij turnen en bij ballet, maar dat vond ik echt helemaal niks. Toen er een brief van de muziekschool in Valkenburg in de bus viel, was ik wel meteen enthousiast. Muziek maken, dat leek me wel iets. Zoals iedereen begon ik met een blokfluit, maar na een jaar of twee heb ik voor de klarinet gekozen. Niet te zwaar om mee te nemen, en een mooi instrument om te bespelen. Toen heb ik me ook aangesloten bij de harmonie. Een familie-aangelegenheid kan ik wel zeggen. Mijn overgrootvader heeft de harmonie mede opgericht, mijn opa was jaren voorzitter en nu is mijn tante secretaris. Het was dus eigenlijk vanzelfsprekend dat ik ook lid werd. Destijds begonnen we met een groep van zo'n zeven meiden bij

de harmonie. Nu zijn er nog drie over. De meesten kozen toen ze een jaar of zestien waren voor andere hobby's of interesses. Ik niet. Ik heb iets met de harmonie. Het spreekt me gewoon erg aan. Geef mij maar samen muziek maken en het gezellig hebben in plaats van in de kroeg hangen. Op de middelbare school werd ik wel vreemd aangekeken als ik vertelde over mijn hobby. Als we uittrokken en er stonden bekenden van mij langs de kant, voelde ik ook dat ik werd nagekeken en uitgelachen. Tja, je loopt daar volgens hen toch in een apenpakje wat muziek te maken. Ik denk ook dat daardoor wat anderen zijn gestopt. Het is natuurlijk niet leuk om uitgelachen te worden. Gelukkig sta ik sterk in mijn schoenen en kan ik ermee omgaan. Jongeren associëren een harmonie toch nog altijd met ouderwets, klassiek en dus saai. Het tegendeel is waar. Ik heb het er al twaalfeneen-

half jaar uitstekend naar mijn zin. Ik zie mezelf ook nog wel wat jaren bij de harmonie blijven, zeker als er wat meer jongeren bij komen. Als de tijd rijp is, ambieer ik ook wel een bestuursfunctie. Maar dan moeten er wel mogelijkheden zijn. Ik ga mezelf niet opdringen en zeggen 'hier is Sabine, laat mij het maar eens allemaal doen'. Nee, het gaat nu goed, dus laat ook maar lekker gaan. Natuurlijk zijn er ook wat mindere tijden geweest. Drie jaar geleden was echt een dieptepunt. Er was geen aanwas van jonge leden en de sfeer werd steeds minder. Toen zag ook ik het even niet meer zitten. Met de komst van een nieuwe dirigent is alles veranderd. Iedereen heeft er weer zin in en er is een jeugdorkestje opgericht. Dat geeft aan dat er nog altijd jongeren zijn die zich wel interesseren voor muziek maken in een harmonie. Daardoor ziet de toekomst er ook goed uit. Gelukkig maar.”